

[Wilhjelm]

Selvfølger er det ikke den bedste baggrund for at lave indgreb imod arbejdsløsheden, når regeringen og socialdemokratiet konsekvent undervurderer dette problem, som den har gjort nu på fjerde år. Hvad er baggrunden for, at socialdemokratiet ustandselig vælger den måde at fremlægge tingene på? Det siger sig selv, at det er det dårligste udgangspunkt for en kamp mod egoismen, hvis man vil forklejnne problemet omkring beskæftigelsen, som regeringen nu konsekvent har gjort det i snart fire år.

Om virkningen af augustforlig II vil jeg i øvrigt godt have lov til at referere den opgørelse, som dagbladet Information sidste torsdag var så venlig at lave. Den har måske været lidt vanskelig for os andre sådan lige at gribe til, idet det nemlig viste sig, at de forskellige finansoversigter ikke gjorde det muligt som tidligere umiddelbart at sammenligne med de tidligere forudsigelser, men Information har altså gjort arbejdet for os.

Underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, som før augustforliget af regeringen blev forventet at være lidt over 12 mia kr., hævdede regeringen med augustforliget ville blive reduceret til 7,3 mia kr. Nu viser det sig i opgørelsen fra den 30. november at blive 11,7 mia kr. Altså hele den påståede fordel – om ikke den hele, så 85 pct. af den påståede fordel – ved augustforliget på dette punkt er væk på de tre måneder, der er gået.

Det næste punkt: vedrørende arbejdsløshedsdagpengene, som i juli af regeringen blev skønnet, hvis ikke man lavede augustforliget, at koste 8,6 mia kr. for det følgende år, ændrede regeringen skønnet som følge af augustforliget til at være 7,4 mia kr., og nu den 30. november opgiver man så 9,2 mia kr. Det er værre end skønnet før augustforliget.

Vedrørende statsens samlede, det, man nu kalder bruttokasseunderskud, som i opgørelsen den 28. juli blev sat til 30,7 mia kr., sagde regeringen, at augustforliget ville hjælpe så meget, at det blev reduceret til 25,8 mia kr. Så kommer den 30. november den nye oversigt, der siger: på trods af augustforliget, eller hvordan man nu vil udlægge det, 33,2 mia kr., altså også betydeligt værre end skønnet uden noget augustforlig, og som Information tilføjer:

»Det er måske årsagen til, at oversigten over statsbudgettet pr. 30. november ikke sammenligner med oversigten pr. 5. august,

hvor de forventede virkninger af augustforliget var indregnet, men med oversigten af 28. juli, hvor tallene for udviklingen ved uændret økonomisk politik var anført.«

Jeg kunne godt lide at spørge finansministeren, om det er den rigtige forklaring, at man undtagelsesvis ikke har sammenlignet med det skøn, man sidst lavede, for at det ikke skulle være for umiddelbart, hvilken fallit augustforlig II har været.

Jeg synes også, der er grund til at fremhæve, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som traditionelt står regeringen nær, i sin sidste kvartaloversigt har fremlagt de skrappeste kommentarer til nogen socialdemokratisk regering i det, der vistnok hedder mands minde, og formodentlig i al fortid. De lyder:

»Det har været karakteristisk under den igangværende krise, at ulighederne i indkomst- og formuefordeling er blevet forstærket. De over 200.000, der vil være arbejdsløse til vinter, har fået eller vil få deres levestof nedsat, og flertallet af dem vil forblive arbejdsløse gennem hele 1978. For de beskæftigede lønmodtagere må der samtidig ventes et klart fald i realindkomsten i kølvandet på indkomstpoltikken og afgiftsforhøjelserne. Samtidig viser de seneste regnskabstal for industrien, at der har været en stærk stigning i overskuddet. Resultaterne af den 16. alm. vurdering fra april 1977 viser samtidig en voldsom stigning i værdierne både for ejerboliger og for landbrugsejendomme.«

Det er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og jeg tror nok, at man ville have anset det for ret utænkeligt for bare et par år siden, at vurderingen af den socialdemokratiske regerings politik ville falde ud på den måde, som den her er konkluderet i sammendraget, der står øverst i Erhvervsrådets kvartalsrapport nr. 4 fra i år.

De besparelser, man har aftalt efterhånden og forøget efterhånden, skulle være indarbejdet i finanslovsforslaget, men det er altså lidt svært at finde sådan rigtig præcist de dér 3 mia kr., man til forskellig side har aftalt at spare på næste års finanslov. Der er nogle meget grove oversigter i budgetredøgørelsen, men egentlig at gå ind i tallene er lidt vanskeligt. Selv om vi ikke er i finansudvalget, vil jeg da godt bede om, at man får en totalopgørelse over, hvor de 3 mia kr. egentlig er hentet henne. Jeg har en formodning om,